

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij &
|| Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e ||
XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.**

Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas
[Erfurt], 1519

VD16 E 320

Respon: Carolo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

Respon: Carolo.

¶ Quod d.d. In certamine theologico se munit armis gentiliū hoc siu more facit sed questioni mee adhuc nō satissicit. quero ergo uno verbo vel op⁹ bos nū est totū a deo effectus vel nō totū effectus a deo? Si primū concordamus bene. si secundū improbablo eius conclusionem.

Eccius

¶ Cum clariss:d. mihi imponit quod in actu theologico me armis munitam gentiliū. dico et si hoc facere. armis nō improbat. arbitror non dñe mihi vicio dari quod illud mihi cōmune esset cū maximis omnīs eratū viris cum ecclesie patrib: cum ipso etiā S. Paulo Attī miror quō hoc tempore ausit mihi tale quippiā iponere. dū cautissima tutela theologos quos ipse scholasticos vocat et magnū illud nature miraculū Aristotele deitent necq; in responsis duarum questionū quidq; dedi nisi Hieronymū. Bernib: et sancrum. Johannem.

¶ Quod vero expostulat venerandus d.d. An op⁹ meritorū sit totū effectus a deo agit acta. nō em̄ obsecure potuit intelligere deum effectus producere totū opus meritorū sed nō totaliter. quod ex Chrysostomo de cōpunctiōe cor dis liquet l. i. Nam possumus etiā his hereticis occasionē dare fidei causa q̄ apti et omnes sancti non ex p̄posito suo et labore inrabilis facti sunt sed ex grā dei sola. dicent em̄ et quid prohibet oēs fieri tales r̄c. et consequentes. et consensit b. Bernib: ubi sup̄ quod non partim sed mixtum et simul agunt.

Carolostadius.

¶ Dūmissa contrarieitate quā d.d. rursus necit de totaliter et nō totaliter q̄ntū ad. Aristotele in theologico certamine penit dicit nobis. Hic: Neq; em̄ mihi (in quis) cure ē qd Aristoteles sed qd Paul⁹ doceat li. i. col. 9. aduersus pelagia.

¶ Secundo q̄i egrē: d.d. fatetur opus bonū esse totum effectus a deo hoc ins tendo magis p̄bare q̄i im̄p̄bare. Probo q̄ hoc dictū p̄ preculā qua Bo. ecclesia quotannis vītūtū. deus a quo bona cūcta procedunt largire supplicet: rūta ut cogitemus te inspirante que recta sunt r̄c. Clarus est textus qd bona cūcta a deo procedunt et ipse dñs largitur et inspirat rectū cogitatiū.

¶ Cum obseruand⁹ d.d. obiect̄ mihi diuī. Hiero: allegato loco dicente non est mihi cure quid. Aristotele: sed quid Paul⁹ dicat quānūs hoc loco non suscep̄t perim sicut possem. Aristotele: defendendū nec vīsus sum hoc acru. Aristotele sed velut iniustis possessorib: accipere. quēad: Oigenes factū illud applicat unde magis Paulus curand⁹ est cū. Hiero: q̄i Aristoteles.

¶ Deinde assumit Clariss:d. qd cōcesserim bonū op⁹ meritorū esse totū effectus a deo. et hoc ipse intēdit probare. rogo d.d. meminerit quā agat persona eius em̄ est nō mea firmare sed improbarē. Quare supplicatio ecclesie mihi nō aduersatur sed mēa firmat sententia. Nā bonū a deo largiri aferit et adutorū deī ponit libē: nō excludēt arb: Et adiecit quod scholasticē essent omnes eiulde sententie. adiecit aut̄ post finē h̄b: probationis hoc idem docto: theo: quos ipse vocat scholasticos sentire d. Carolo: ad hec.

Carolostadius.

¶ H̄es capreoli est qd lib: arb: causat substantiā actus. et sanct⁹ spirit⁹ modū sc̄or⁹ aut̄ ita distinguit q̄ntū ad p̄cipitalitatē entitatis in bono ope voluntas est causa p̄cipitalis. q̄ntū aut̄ pertinet ad respectū esse merito: h̄tū grā ē p̄cipitalis.

¶ Qām me dicere opt̄: theo: quos col: d.d. scholasticos nūcupat. Nā dissentre ab illa. Chr̄ana sententia quin totū op⁹ bonū sit a deo effectus p̄ hoc libertat: mihi nō admodū cognitū. alterū subtilē illū. Johan: sc̄or⁹ in quo etiā dūtūs sentiat sed qd pro veritate ch̄r̄ana sentire debem⁹ excusabo tñ opt̄: illos viros ne malā aliquā notā icurrat capoll locū nō cōtaut d.d. Attī id eū sensisse idū

Eccius